

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Adrian Crețu în
interesele SRL „Elite Hotel”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de BC
„Victoriabank” SA împotriva SRL „Elite Hotel, cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți

*(Dosarul nr. 2rac-60/24
NR. PIGD 2-23009284-01-2rac-10042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a
acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Judecătoria Bălți, sediul central, jud. A. Roșca,
Curtea de Apel Bălți jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Adrian Crețu în interesele SRL „Elite Hotel”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 ianuarie 2023, BC „Victoriabank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Elite Hotel” SRL, solicitând încasarea datoriei rezultate dintr-o operațiune de chargeback și a dobânzii de întârziere.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că, la 22 iunie 2018, între BC „Victoriabank” SA și „Elite Hotel” SRL a fost încheiat Contractul nr. R2975/22.06.2018 privind reglementarea raporturilor apărute la achitarea prin virament a mărfurilor și serviciilor prin intermediul cardurilor bancare internaționale Visa și MasterCard.

3. Potrivit contractului și Anexei nr. 1 la acesta, intitulată „Instrucțiunea cu privire la acceptarea către plată a cardurilor”, părții i-a fost acordat dreptul de a efectua inclusiv operațiuni MO/TO, reprezentând achitarea prin intermediul cardurilor bancare în situația în care deținătorul cardului și cardul nu sunt prezenți, iar legătura cu comerciantul se realizează prin poștă sau telefon.

4. Reclamanta a susținut că asemenea operațiuni puteau fi efectuate numai cu respectarea condițiilor prevăzute de Instrucțiune. Astfel, potrivit pct. 3.b.1.1, comerciantul urma să obțină de la client o scrisoare sau o procură prin care acesta să confirme permisiunea de debitare a contului, suma și data sau periodicitatea plății, denumirea băncii emitente, numărul complet al cardului, termenul de valabilitate și codul CVV.

5. De asemenea, conform pct. 3.b.1.2 din Instrucțiune, comerciantul urma să obțină copia actului de identitate sau a pașaportului deținătorului de card, precum și copia ambelor părți ale cardului, din care să rezulte datele de identificare ale titularului, numărul cardului, termenul de valabilitate, semnătura și codul CVV.

6. Reclamanta a invocat că, potrivit pct. 5.1 din Contract, operațiunea este declarată nevalabilă dacă persoana responsabilă a ignorat condițiile Instrucțiunii, iar conform pct. 6.2, în cazul nerespectării integrale sau parțiale a acesteia, comerciantul poartă răspundere în limita costului mărfii sau serviciului acordat cu încălcarea Instrucțiunii.

7. În luna decembrie 2021, BC „Victoriabank” SA a recepționat o operațiune de chargeback, ca urmare a faptului că tranzacția MO/TO din 1 noiembrie 2021, ora 17:30, în sumă de 198.349,13 lei, efectuată la comerciantul „Elite Hotel” SRL,

a fost declarată frauduloasă și realizată fără acordul deținătorului cardului. Valoarea chargeback-ului a constituit 11.252,57 dolari SUA.

8. Reclamanta a explicat că operațiunea de chargeback reprezintă returnarea integrală sau parțială a valorii unei tranzacții către deținătorul cardului, inițiată de banca emitentă, de regulă în baza reclamației titularului cardului, fără ca banca acceptantă să poată refuza restituirea mijloacelor bănești.

9. Despre declararea tranzacției drept frauduloasă și inițierea operațiunii de chargeback, „Elite Hotel” SRL a fost informată prin mesajul electronic din 10 decembrie 2021, însă nu a reacționat.

10. Ulterior, prin notificarea nr. 5335-B-22 din 8 noiembrie 2022, BC „Victoriabank” SA a solicitat părții să prezinte, în termen de 5 zile calendaristice, actele prevăzute de pct. 3.b din Instrucțiune și pct. 3.1.5 din Contract, aferente tranzacției din 1 noiembrie 2021.

11. Notificarea a fost recepționată de „Elite Hotel” SRL la 14 noiembrie 2022, însă părțile nu a prezentat actele solicitate în termenul acordat.

12. În aceste condiții, reclamanta a considerat că „Elite Hotel” SRL a încălcat prevederile contractuale prin efectuarea operațiunii MO/TO fără a dispune de actele justificative necesare și fără a le prezenta băncii. Această omisiune ar fi făcut imposibilă verificarea identității titularului cardului și confirmarea tranzacției, determinând declararea acesteia drept frauduloasă, anularea ei și inițierea operațiunii de chargeback.

13. Ca urmare a restituirii sumei tranzacției către banca emitentă, BC „Victoriabank” SA a susținut că a suportat un prejudiciu material în mărimea chargeback-ului.

14. Reclamanta a menționat că, întrucât în contul părții nu au fost înregistrate mijloace bănești suficiente pentru acoperirea integrală a sumei restituite, aceasta este îndreptățită să solicite încasarea sumei de 146.016,97 lei.

15. În vederea soluționării amiabile a litigiului, prin notificarea nr. 5580-B-22 din 25 noiembrie 2022, BC „Victoriabank” SA a informat „Elite Hotel” SRL despre încălcarea prevederilor Contractului nr. R2975/22.06.2018 și ale anexelor acestuia, solicitând restituirea benevolă a mijloacelor bănești achitate de bancă în urma operațiunii de chargeback.

16. Notificarea a fost recepționată de părțile la 7 decembrie 2022, însă a rămas fără răspuns, iar mijloacele bănești nu au fost restituite.

17. Prin urmare, BC „Victoriabank” SA a solicitat încasarea de la „Elite Hotel” SRL a sumei de 146.016,97 lei, reprezentând prejudiciul rezultat din operațiunea de chargeback, a sumei de 2.962,34 lei cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 4.469,37 lei cu titlu de taxă de stat.

18. La 4 aprilie 2023, în cadrul ședinței de judecată, BC „Victoriabank” SA a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a menționat că a solicitat

încasarea dobânzii de întârziere începând cu 23 decembrie 2022 și până la achitarea efectivă a datoriei.

19. Reclamanta a indicat că, întrucât pârâta nu a stins datoria, susține în continuare pretențiile formulate și solicită suplimentar încasarea dobânzii de întârziere calculate pentru perioada 18 ianuarie 2023 - 4 aprilie 2023.

20. Potrivit calculului prezentat, dobânda de întârziere pentru perioada 23 decembrie 2022 - 17 ianuarie 2023 constituie 2.962,34 lei, iar pentru perioada 18 ianuarie 2023 - 4 aprilie 2023 constituie 8.236,96 lei, suma totală a dobânzii de întârziere fiind de 11.199,30 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Victoriabank” SA către SRL „Elite Hotel” privind încasarea datoriei. S-a încasat de la SRL „Elite Hotel” în beneficiul BC „Victoriabank” SA datoria în sumă de 146.016,97 lei, dobânda de întârziere în sumă de 11.199,30 lei 30 bani și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 4.716,47 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La 8 iunie 2023, SRL „Elite Hotel”, prin intermediul avocatului Crețu Adrian, a depus apel împotriva hotărârii solicitând admiterea lui, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată să fie respins.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel declarată de avocatul Crețu Adrian în interesele SRL „Elite Hotel” și s-a menținut hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

24. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, potrivit contractului încheiat între părți, SRL „Elite Hotel” era obligată să păstreze și să prezinte băncii, la prima solicitare, documentele justificative aferente operațiunilor MO/TO. Or, deși a fost notificată despre declararea tranzacției din 1 noiembrie 2021 drept frauduloasă și despre inițierea operațiunii de chargeback, apelanta nu a prezentat actele solicitate de bancă.

25. Instanța de apel a considerat că neprezentarea documentelor justificative a făcut imposibilă verificarea identității titularului cardului și confirmarea tranzacției, fapt care a determinat anularea acesteia și restituirea de către bancă a sumei către banca emitentă. În aceste condiții, instanța a conchis că SRL „Elite Hotel” a încălcat obligațiile contractuale, iar BC „Victoriabank” SA a suportat un prejudiciu material în mărimea sumei restituite prin operațiunea de chargeback.

26. Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 11.199,30 lei, reținând că aceasta a fost

calculată pentru perioada ulterioară scadenței obligației și confirmată prin calculul anexat la materialele cauzei.

27. Instanța de apel a respins argumentul apelantei privind lipsa probelor referitoare la caracterul fraudulos al tranzacției, menționând că extrasul operațiunilor cu cardurile bancare constituie un document justificativ care permite verificarea tranzacțiilor efectuate.

28. De asemenea, a respins susținerea potrivit căreia declararea tranzacției drept frauduloasă trebuia să se întemeieze pe acordul părților sau pe o hotărâre judecătorească, constatând că prevederile contractuale invocate de apelantă se refereau la soluționarea litigiilor dintre părțile contractante.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURRENTULUI

29. La 10 aprilie 2024, avocatul Adrian Crețu în interesele SRL „Elite Hotel” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

30. În motivarea recursului, a invocat incidența temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, susținând că instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile art. 776, art. 858 alin. (1) și (2), art. 774 alin. (1), art. 775 alin. (1) și art. 992 alin. (1) din Codul civil.

31. A afirmat că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme transferarea efectivă a sumei de 11.252,57 dolari SUA către titularul cardului sau banca emitentă și nici identitatea persoanei care a contestat tranzacția din 1 noiembrie 2021. În opinia sa, simpla mențiune privind efectuarea operațiunii de chargeback nu demonstrează existența și întinderea prejudiciului pretins.

32. Recurentul a mai susținut că declararea tranzacției drept frauduloasă sau nevalabilă trebuia să se întemeieze pe acordul părților, pe o hotărâre judecătorească ori pe întrunirea condițiilor prevăzute de pct. 5.1 din contract. A menționat că instanțele nu au stabilit solicitantul operațiunii de chargeback, beneficiarul restituirii și temeiul juridic al încasării sumei din contul recurrentei.

33. De asemenea, recurrentul a invocat că instanțele nu au stabilit legătura de cauzalitate dintre pretinsa încălcare contractuală imputată SRL „Elite Hotel” și prejudiciul reclamat de bancă. Potrivit recurrentului, răspunderea sa nu putea fi angajată în lipsa identificării evenimentelor care au determinat inițierea chargeback-ului și a destinatarului final al sumei.

34. Recurentul a mai afirmat că instanțele nu au determinat în mod concret obligația asumată de SRL „Elite Hotel”, temeiul nașterii acesteia și prestația exactă pretinsă de creditor. Totodată, a susținut că buna-credință a debitorului se prezumă, iar reclamanta nu a probat reaua-credință a recurrentei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

36. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

37. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

39. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

40. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul reține că recurentul a indicat că decizia din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți i-a fost

notificată prin poșta electronică avocatului Adrian Crețu la 12 februarie 2024. Prin urmare, recursul depus la 10 aprilie 2024 a fost declarat în termenul de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

42. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

43. Completul reține că recursul este o cale extraordinară de atac și nu constituie o nouă examinare a fondului cauzei. Prin urmare, în procedura de admisibilitate, instanța de recurs nu rejudecă litigiul, nu substituie aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare și nu verifică din nou toate circumstanțele cauzei, ci stabilește dacă motivele invocate se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

44. În cererea de recurs, SRL „Elite Hotel” a invocat formal temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, însă nu a identificat o problemă de drept a cărei soluționare ar fi necesară pentru schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

45. Recurentul susține, în esență, că reclamanta nu a demonstrat transferul efectiv al sumei de 11.252,57 dolari SUA, identitatea persoanei care a contestat tranzacția, beneficiarul restituirii și legătura de cauzalitate dintre conduita SRL „Elite Hotel” și prejudiciul pretins. De asemenea, contestă concluzia instanțelor privind existența obligației de restituire și invocă prezumția bunei-credințe.

46. Completul constată că aceste critici vizează, în realitate, constatarea circumstanțelor de fapt și aprecierea probelor administrate în cauză, iar nu o problemă de interpretare a legii care ar impune schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

47. Instanța de apel a reținut că, potrivit contractului încheiat între părți și Instrucțiunii anexate acestuia, recurenta era obligată să păstreze și să prezinte băncii documentele justificative aferente operațiunilor MO/TO. Totodată, aceasta a constatat că, deși a fost notificată despre operațiunea de chargeback și i s-a solicitat prezentarea actelor referitoare la tranzacția din 1 noiembrie 2021, SRL „Elite Hotel” nu a prezentat documentele solicitate.

48. Instanța de apel a mai reținut că neprezentarea actelor justificative a făcut imposibilă confirmarea identității titularului cardului și a tranzacției, iar banca a suportat consecințele operațiunii de chargeback. În baza acestor constatări și a clauzelor contractuale referitoare la răspunderea comerciantului, instanța a confirmat obligația recurente de a restitui suma nerecuperată.

49. Argumentul privind lipsa probelor referitoare la caracterul fraudulos al tranzacției a fost examinat de instanța de apel, care a apreciat că extrasul operațiunilor cu cardurile bancare constituie un document justificativ apt să

confirme înregistrarea și desfășurarea operațiunilor contestate. De asemenea, instanța a respins susținerea potrivit căreia declararea operațiunii drept nevalabilă trebuia să se întemeieze pe acordul părților sau pe o hotărâre judecătorească.

50. Recurentul nu demonstrează că aprecierea probelor realizată de instanța de apel ar fi vădit nerezonabilă și nici că decizia contestată ar avea un caracter arbitrar în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă. Simpla contestare a concluziilor instanței de apel și propunerea unei interpretări diferite a probelor nu justifică reexaminarea cauzei în recurs.

51. Nici invocarea prevederilor art. 774, art. 775, art. 776, art. 858 și art. 992 din Codul civil nu relevă o problemă de drept de principiu. Recurentul nu explică în ce mod interpretarea acestor norme ar necesita schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, ci urmărește reevaluarea modului în care instanțele le-au aplicat circumstanțelor concrete ale cauzei.

52. În aceste condiții, Completul constată că argumentele recursului nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă și nu demonstrează existența unui alt temei de recurs prevăzut de lege.

53. În consecință, recursul depus de avocatul Adrian Crețu, în interesele SRL „Elite Hotel”, este vădit neîntemeiat.

54. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Adrian Crețu, în interesele SRL „Elite Hotel”, împotriva deciziei din 9 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu